

HET THUISSCHRIJFCAFÉ

OPDRACHT 2

Voor deze opdracht laten we 'De Kletsplot' eens als inspiratiebron dienen.

Het volgende kaartje is getrokken: "YES! Je hebt een prijs gewonnen en krijgt €500,-. Je moet het bedrag besteden aan een ACTIVITEIT die je nog nooit gedaan hebt. Wat ga jij doen?"

- Welke activiteit ga je doen en waarom?
- Beeld je vervolgens in dat je het daadwerkelijk gaat doen, welke scène zie je voor je? Gaat het allemaal vlekkeloos? Hoe bevalt het? Maak (eventueel) wat aantekeningen.
- **Schrijf nu een brief** aan een persoon van jouw keuze **waarin je over dit avontuur vertelt**. Doe dat zo beeldend mogelijk en overdrijven mág!!!

Deadline: woensdag 1 april a.s.

Heel veel plezier!

Beeld: foto van gesprekskaartje uit De Kletsplot (kletsplot.nl)

500 EURO DOOR FRARO

Goeoeoeoehoedemiddag! Haha...

Zo begon de opzichtig geklede figuur vanmiddag zijn verhaal, nadat ik op zijn nadrukkelijk bellen de deur had opengedaan. En verdomd! Ik had een prijs gewonnen. Er stond een mijnheer met een camera naast, en een juffrouw met een klembord die heel hard "cut!" riep en toen tegen mij zei: "Doet u vooral verbaasd en verrast. En zeg zoiets als: Ik win nooit wat! En kijk nu eens!"

Met veel bombarie moest ik een enorme cheque uit een nog grotere enveloppe trekken en hardop voorlezen wat ik had gewonnen.

"GEFELICITEERD!", stond er op die cheque. En een bedrag van vijfhonderd euro.

Eerlijk gezegd viel het me een beetje tegen. Vijfhonderd euro... Op tv zag ik toch doorgaans beduidend grotere bedragen uit de enveloppes komen.

“Tja”, kon ik uitbrengen. “Eigenlijk win ik nooit iets. Maar ja, een gegeven paard...”

“Cut!!!” riep die juffrouw weer. En de cameraman deed zuchtend een stapje achteruit.

“Nee mijnheer... Het is natuurlijk wél de bedoeling dat u een beetje enthousiast reageert, snapt u.” En weer stak ze dat klembord omhoog ten teken dat de opnames hervat konden worden.

Enfin, na een kwartiertje of zo was het camerateam weer ingestapt en vertrokken. En ik was zómaar, ineens vijfhonderd euro rijker. Geen bedrag waarmee je de volgende dag de prullenbak kon omkeren op het bureau van je baas met de opmerking: “En nou mag je mag één keer raden wie er gisteren een kapitaal heeft gewonnen.” Maar toch... Ik had nu een extraatje. En daar zou ik wat leuks mee gaan doen. Voor een wereldreis was het niet genoeg, maar een midweek, lang weekend of stedentrip moest toch kunnen.

Tussen alle spam op m'n pc viel mijn oog op een fraaie foto van een ferryboot die een dagelijkse dienst onderhield tussen IJmuiden en Newcastle. Je kon zelfs je eigen auto meenemen om een paar dagen rond te rijden en te genieten van de Schotse natuur, de meren, de hooglanden, de cultuur en talloze ruïnes van die ooit zo machtige kastelen. De rederij kon, behalve de overtocht, ook nog hotelboekingen verzorgen in Edinburgh, Glasgow en Inverness. Steden met een rijke historie, die je beslist bezocht moest hebben. En die korte vakantie van vijf dagen uit en thuis kon nagenoeg precies gefinancierd worden met die geldprijs van 500 euro. Nou ja... op basis van logies met ontbijt dan. Maar thuis moest je immers ook eten? Toch?

Behoorlijk opgewonden door de voorpret boekte ik de overtocht heen en terug plus nog wat hotelreserveringen. Achteraf natuurlijk tóch wel weer wat duurder dan de voordelige aanbiedingsprijs op de site, want er zitten uiteraard altijd addertjes onder het gras. Reserveringskosten, bijdrage voor het calamiteitenfonds, en de goedkope hutten op de boot waren natuurlijk allemaal al bezet zodat ik ook nog voor een upgrade moest betalen. Maar allá! Ik had de keuze nou eenmaal gemaakt en je moest over een paar tientjes niet zeuren, nietwaar?

Na twee dagen kreeg ik al een rijk geïllustreerde map in de bus met de beschrijving van de vakantie, en de bijbehorende tickets.

Langzaam verstreken de weken tot de geplande vertrekdatum. Weken waarin ik, als mij iets te binnen schoot, allerlei zaken al vast in mijn koffer verzamelde. Mijn camera, met extra accu. Een adapter voor de afwijkende stopcontacten van het lichtnet aldaar. De laadkabeltjes voor iPad en Smartphone. Zonnebril. Een verrekijker. En bovendien nog een extra SD kaartje voor in m'n camera, want Schotland zou heel fotogeniek zijn. Zelfs mijn TomTom ging ik nog even updaten om toch maar vooral niet te verdwalen.

En zo naderde dan toch de vertrekdatum. Het weer in Engeland en Schotland zag er redelijk goed uit voor de komende week. Ik had mijn auto nog even door de wasstraat gereden en de benzinetank volgegooid. Met moeite knipte ik de sloten van mijn koffer dicht. Paspoort en de vouchers voor de reis klaargelegd, en toen...

Toen kwam er een extra uitzending op tv van premier Rutte.